

Književni opus Míra Gavrana poznat mi je uglavnom preko romana ili povijesnih drama. Kada mi je u ruke dospjela njegova knjiga *Ljubavi Georgea Washingtona i druge drame* ostalo sam nemalo, ugodno iznenadjen. Upravo, očekivala sam interesantan tekst jer je Gavran naprosto takav pisac. Lako se čita, a iza tih lakoća kriju se itekako teške misli i istine. Ako ste čitač koji ne voli razmišljati nakon pročitanog teksta, onda vam nakon njegovih tekstova može ostati ugoda čitanja, a ako ste osoba koja voli razmišljati o onome o čemu je pisac govorio Gavran vam pruža itekako puno materijala. Još jednom potvrdilo mi se ono što nosim u sebi od prvog njegovog pročitanog teksta, a to je žudita, kako je Míro Gavran naprosto izuzetno dobar poznavatelj ljudske psíhe, poglavito ženske.

Gavran ne piše kao neki písci koji su obilježili moje sazrijevanje Krleža, Andrić, Selimović, Dostojevski, što je upravo i dobro, ali na jedan drugi

način kod mene izaziva duboko poštovanje kao što su to izazvali i oni. Miro Gavran, na svoj osebujan način, priča naše životne istine, niti kroz koje se zaplićemo i rasplićemo tijekom naših života. Stoga i ne čudi toliku popularnost njegovih djela i kod kuće i u inozemstvu. Gavran svakako to zaslužuje.

Drama *Ljubavi Georgea Washingtona* je tzv. jednočinka s dva ženska lika: Marta Washington, žena G. Washingtona, stara 45 godina i Silvia Carver, ljubavnica G. Washingtona, koja ima 35 godina. Radnja se događa 14. siječnja 1800. godine u podne na imanju Washingtonovih Mount Vernon u Virginiji.

Radnja se događa nakon smrti G. Washingtona. Mjesec dana nakon njegove smrti njegova žena Martha poziva njegovu dugogodišnju ljubavnicu Silviju Carver. Ona odgovara na poziv i dolazi na imanje. Razgovor dviju žena, dugogodišnjih suparnica teče s takvom lakoćom koja vas tjera da ovu dramu pročitate u dahu. Prvi put suočene jedna s drugom, prvi put razgovaraju otvoreno o čovjeku koji je odredio njihove sudbine. Iako na početku razgovor teče uljudno i pomirljivo, strasti i emocije suparnica se rasplamsavaju. Pred vama se otkrivaju dva potpuno različita karaktera, dva različita temperamenta kroz čije riječi se otkrivaju i emocije samog G. Washingtona. Začuduje koliko Gavran dobro poznaje žensku dušu, intihu, žensku psihu. I sama kao žena nisam se nikad s takvog aspekta promatrala pa me

oduševljava to Gavranovo razgoličavanje, u pozitivnom smislu, ženske psihe. Priča sadrži sve elemente dramske radnje, sa svim svojim kompozicijskim dijelovima i dramskim sukobom koji je toliko moćan koliko „suparništvo“ može donijeti. Uvod je lagan, zaplet tek najavljuje valove koji će izazvani burom emocija izbaciti svu „prijavštinu“ na površinu. Na čiju stranu stat? Marthinu ili Silvijinu? Ni na jednu. Svi nosimo u sebi i jedno i drugo, samo je pitanje životnog trenutka što odabrat. U početku ispunjene prezirom i mržnjom jedna prema drugoj, cilj im je samo povrijediti jednu drugu, ali kako razgovor ide dalje one sve više otkrivaju svoje istinske osjećaje i upravo se sve više približavaju jedna drugoj u toj ljubavi prema istom čovjeku. I kad se istina pred vama otvorí u potpunosti i mislite kako je sve rečeno, Gavran završava priču na način koji vas apsolutno ostavi „otvorenih usta“. I što sada? Je li moguće ovako genijalno završiti priču o dvjema suparnicama i na kraju zapravo zaista ne znati gdje je istina. Gavran je zasigurno odlučio poigrati se i našim emocijama i našim razmišljanjima i odlučio zadati pravi „šah mat“ na kraju.

Priča o dvjema suparnicama koju svakako trebate pročitatí.

.....

MARTHA: Što je tu čudno? Nas dvije smo uvek bile kao sestre. Znale smo sve jedna o drugoj. Sve što bi jedna činila ticalo se na neki način i one druge, jer – u svijesti ljudi nas dvije smo bile u neraskidivoj vezi. Svakako, željele smo jedna drugoj sve najbolje. Naše sudsbine su se ispreplele u snažan zagrljaj. Kako uopće biti nezainteresirana za svoju sestruru, od čijih postupaka zavisi i tvoja sreća.

zdenkab